

رافائل آلبرتی

رافائل آلبرتی شاعر اسپانیایی در شانزدهم دسامبر ۱۹۰۲ در سانتیاماریا (کادیس) متولد شد. هنگامی که فقط بیست و دو سال داشت با نخستین کتابش جایزه اول ادبیات ملی کشورش را نصیب خود کرد. از آن پس بعنوان مدیر و مسئول مجله «اکتوبر» بکار پرداخت و بعد نیز مجله «المونو آزول» را اداره میکرد و در عین حال جزو نویسندگان مجله «هورا ده اسپانیا» هم بود. در فاصله سالهای ۱۹۳۶ تا ۱۹۳۹ نیز بعنوان دبیر «اتحادیه روشنفکران ضد فاشیست» به فعالیت اشتغال داشت و پس از شکست جمهوریخواهان و پاشیده شدن بساط دولت قانونی او هم مانند بسیاری از روشنفکران دیگر که به اسارت در نیامده بودند کشورش را ترک کرد و در کشورهای مختلف امریکای لاتین رحل اقامت افکند.

آلبرتی از همان هنگام که شعر سنتی می سرود مورد توجه شعر دوستان قرار گرفت. او در ابتدای کارش تحت تأثیر «گنگورا» شاعر بزرگ کلاسیک بود (شاعری که لورکا نیز به او اعتقاد بسیار داشت و چندین خطابه در مورد او ایراد کرد). یکی دیگر از منابع الهام رافائل آلبرتی، آوازه‌های فولکلوریک اسپانیاست. در دوران پیش از جنگهای داخلی، آلبرتی مدتی نیز به سوررآلیسم

گرایش پیدا کرد. اما از هنگامی که در بوئنوس آیرس اقامت گزیده اشعاری که میسراید بیشتر در باره اسپانیا و بخصوص در باره جنوب این کشور است. شاید همین کیفیت برخورد با شعر باشد که نوشته‌اند که در قاره آمریکا بیشتر به يك تبعیدی شایسته دارد تا به يك بومی.

آلبرتی برای شعر، استعدادی واقعی دارد و گفتارش معمولاً آکنده از تصویر است. آیا این، میراثی است که از جنوب اسپانیا به او رسیده؟

آلبرتی یکی از بزرگترین سراینندگان دنیای اسپانیایی زبان است و مراحل مختلف کارش (سرود ساده یا تعهد سیاسی در خلال سرود) در این دنیای شعری، جایی جداگانه به او بخشیده است.

شعر آلبرتی، خواه آنچه در اسپانیا سروده شده است و خواه آنچه دور از اسپانیا خلق شده، آرزومند وحدت انسان (جهان) با اشیاء، واقعیت و رؤیایها است، زیرا که در شعر او انسان (یا جهان) آزاد ورها مطرح است. به جز دفترهای شعر، از آلبرتی چند نمایشنامه هم انتشار پیدا کرده است. به عنوان برگزیده‌ترین آثار آلبرتی میتوان از این کتابها نام برد:

دریانورد در زمین (۱۹۲۴) معشوقه (۱۹۲۵) سپیده دم شب بد (۱۹۲۵)

(۱۹۲۶) با آهنگ و آواز (۱۹۲۷-۱۹۲۶) در باره فرشتگان (۱۹۲۷-۱۹۲۸)

در لحظه‌ها و اقامتگاهها (۱۹۳۰-۱۹۲۹) من یکساده دل بودم و آنچه دیدم

از من دوساده دل ساخت (۱۹۲۹) شاعر در خیابان (۱۹۳۵-۱۹۳۱) از لحظه‌ای

به لحظه‌ها دیگر (۱۹۳۹-۱۹۳۴) زندگی دوزبانه يك پناهنده اسپانیایی در

فرانسه (۱۹۴۰-۱۹۳۹) بین میخک و شمشیر (۱۹۴۰-۱۹۳۹) به نقاشی

(۱۹۵۲-۱۹۴۵) بهار ملت‌ها (۱۹۵۷-۱۹۵۵)